

LÖVÉTEI LÁZÁR LÁSZLÓ

Tektón jelenti Zákeusnak

Jeruzsálemi levél

„Valának pedig némelyek Görögök
azok között, a kik szoktak vala felmenni,
hogy imádkoznának az Innepen.”
(Jn 12,20)

Uram, ahogy kérted:
Körülnézett a Templomban
A te szerény szolgád.

S képzeld, uram, görögök
(Azóta is röhögök),
Görögök is voltak ott!
(Nem hittem volna, hogy egyszer
Megérem ezt a napot.)

Igaz, hogy csak „némelyek”,
De én mégis furcsálltam, hogy
Vannak köztünk *ilyenek*:
Gerasza és Abila és Gadara –
Tele volt komoly göröggel
A pogányok udvara.

Hidd el, uram, azóta sem,
Egyszerűen ma sem értem,
Mi csábított ennyi görögöt oda?!

Jerikóban tényleg halljuk,
Ha nyílik a Templom híres kapuja,
No de Jerikó ehelyt van,
Gadara meg – ott születtem –,
Gadara meg – azt remélem –
Ma is az a világvégi,
Kedves, régi Gadara!

Szóval furcsálltam a dolgot,
Meg aztán... egy kicsit sok volt
Szolgádnak a vér s az égő hús szaga...

Ahogy kérted: jön most Szíchem
(Gadarát meg elfelejtem),
S máris indulok, uram, hozzád, haza.

Óda a fügefalevélhez

Egy nyolc éves botanikusnak

„Módfelett szerette szaglálni
a füge leveleit, emberi hónalj
illatára emlékeztették...”

(Nikosz Kazantzakis: *Krisztus utolsó megkísértése*)

Holnaputánig kell csak várni, fiam,
S errefelé is
Lesz fügefánk.

Annak a fának két leveléből
Öltjük össze majd,
Pókfonállal-ökörnyállal,
Fürge papírhajónk lobogóját,
S így bocsátjuk vízre eső után,
Künn a kertben, a kút előtt,
Egy csodaszép pocsolyában.

Hidd el, nincs olyan elvetemült hadiflotta, hogy
Lenne pofája
Bombát dobni ilyen hajóra:
„Mekkora gáz, uramisten
– Mondja majd MacArthur –,
Bombát dobni ilyen hajóra!”
S Nelson admirális bólogatva
Túzi is ki azonnal
A fehér lobogót – – –

Holnaputánig kell csak várni, fiam,
S errefelé is
Lesz fügefánk...

Egyszer majd tanulni fogod, hogy az ősapánk
Pont ilyen falevéllal akarta eltakarni,
Még a gyászos idők előtt, az isteni kézimunkát:
Vért-alig-látott,
Földszagú, fiatal szemérmét...

Holnaputánig kell csak várni, fiam,
Holnaputánig várj türelemmel,
S errefelé is
Lesz fügefánk.

Nem hogy eltakarni a bünt!, hanem
Direkt fügefás lobogó alatt
Hajózni esővizeken, hogy értse az Isten:
„Megbántuk, Uram!”
„Bocsáss meg, Uram!” – – –

Várjunk hát türelemmel holnaputánig,
S errefelé is
Lesz fügefánk.

De ha mégsem:
Megteszi bármilyen falevél:
Istennek mindegy a zászló,
Csak milliárdnyi papírhajón lobogjon – – –

Öntözd hát szaporán, fiam,
Cserefád gyökerét a konyhaablakunkban.

Csíkban, 2021-ben, Vízkereszt előtt

KEREKES GYÖNGYI, Herbarium XI., 1990

